

Posudek bakalářské práce

Kristýna Metličková, *Komparativní analýza českého a italského trestního systému trestních sankcí a příslušné právní terminologie*, Filozofická fakulta Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, 2013, 58 stran včetně glosáře a seznamu použité literatury.

Bakalářská práce Kristýny Metličkové je pokusem o srovnání systému trestních sankcí v rámci trestního práva v ČR a v Itálii. Deklarovaným cílem je určení, do jaké míry si oba systémy odpovídají a do jaké míry se vzájemně odlišují. Tento cíl autorka bezesporu naplňuje, a tak lze její práci označit za vcelku zdařilou.

Text je rozdělen do sedmi základních kapitol. V první diplomantka stručně mapuje historický vývoj této právní oblasti a uvádí základní prameny v obou zemích. Druhá kapitola přináší přehled trestních sankcí a jejich ukládání, třetí prezentuje druhy trestů, čtvrtá pak pojednává o ochranných a bezpečnostních opatřeních (jako je např. ochranné léčení či zabezpečovací detence aj.). Kapitoly 5, 6 a 7 jsou už věnovány přímému srovnání obou právních úprav: nejprve obecnému náhledu shod či rozdílů, poté terminologickému rozboru hlavních pojmů. Tuto část uzavírá glosář.

Tolik k formální i obsahové výstavbě této bakalářské práce. Pokud jde o některé – v dobrém smyslu – diskutabilní body, omezím se pochopitelně jen na to, co jsem schopen kvůli své „neprávníkové“ specializaci odborně posoudit.

Začnu formálními nedostatky, kterých skutečně není mnoho. Jediné nevýrazné pochybení, které bych mohl této práci vytknout, je ne vždy zcela korektní interpunkce (např. na s. 38, 41), popř. některé neobratné formulace (např. na s. 41 sekvence „...může soud pozastavit, nebo zbavit rodiče jejich rodičovské zodpovědnosti, jestliže tuto zodpovědnost zneužijí nebo její výkon nebo ji závažným způsobem zanedbají, (...) – lépe snad „jestliže tuto zodpovědnost nebo její výkon zneužijí nebo ji závažným způsobem...“).

Pokud jde však o překlady jak celých pasáží, tak složitější terminologie, zdá se mi, že je diplomantka pozoruhodně přesná; její překlady se mi – jako lingvistovi – jeví přiléhavé a precizní (např. na s. 45 nebo i v glosáři, kde svou překladatelskou volbu jasně zdůvodňuje).

Co se týče některých obsahových nedostatků, mám spíše doplňující otázky. Na s. 29 uvádí diplomantka velmi vágně, za jaké trestné činy hrozí v Itálii doživotní trest (*ergastolo*). Myslím, že by bylo vhodné poskytnout o něco přesnější výčet či definici. Na s. 31 čteme, že italský ústavní soud prohlásil za nezákonné odebrání platu, důchodu či jiných příspěvků v případě zákazu vykonávat veřejné funkce (s. 30–31). Mám za to, že informace o tom, kdy ÚS toto rozhodnutí vydal, za jakých okolností a v reakci na jakou „aféru“, by tu měly být.

Poslední nepřesnost, kterou bych signalizoval, je formulace, podle níž Roccův zákoník z r. 1930 byl publikován ve věstníku *Italské republiky*. Ačkoli je samozřejmě docela složité zmapovat politický vývoj italského státu během fašismu, je třeba říci, že i přes výraznou marginalizaci královny osobnosti (Viktora Emanuela III.), zůstala Itálie královstvím až do r. 1948, kdy teprve po referendu z r. 1946 byla vyhlášena republika.

Přes tyto výhrady – většinou spíše okrajových – považuji bakalářskou práci Kristýny Metličkové za zdařilou, k obhajobě ji beze všeho doporučuji a hodnotím ji jako **výbornou**.

V Českých Budějovicích dne 4. 6. 2013

.....
doc. Mgr. Pavel Štichauer, Ph.D.
oponent bakalářské práce